

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت بازسازی اجتماعی آموزش و پرورش در ایران

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

بهاره نیک زاد - کارشناسی ارشد علوم اجتماعی، گرایش مردم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز.

اسما صبحی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی بوشهر.

ندا چراغی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد.

فرزانه خدائی - کارشناسی آموزش ابتدایی، گرایش امور تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملکان.

خلاصه مقاله:

نظام آموزش و پرورش هر کشوری باید با توجه به طبیعت آدمی و امکانات و محدودیت های رشد او که کم و بیش در همه جا یکسان است و نیز با در نظر گرفتن وضع کنونی جامعه مورد نظر و نقاط ضعف و قوت آن و بالاخره با توجه به کمال مطلوب و هدف هایی که متاثر از جهان بینی خاص مردم آن است طرح ریزی شود و نتایج آن به طور مداوم مورد ارزیابی قرار گیرد و در صورت لزوم تجدید نظر شود. بدیهی است که نظام های آموزشی و پرورشی که در نقاط مختلف جهان برای جوامعی با وضع و حالت متفاوت طرح ریزی و به موقع به اجرا گذاشته می شود هر چند ممکن است از بعضی جهات شبیه یکدیگر باشند ولی نمی توانند و نباید لزوما عین یکدیگر باشند. بالعکس هر کشور و هر ملتی باید نظام آموزش و پرورش متناسب با وضع و حال خود را به حساب خودش مورد مطالعه قرار دهد و گرنه چه بسا نظامی که برای جامعه ی معینی طرح ریزی شده و از اجرای آن در آن جامعه با آن شرایط نتایج رضایت بخشی بدست آمده است وقتی با تحمل هزینه های گزاف در شرایط دیگری به موقع اجرا گذاشته می شود جزندامت چیزی به بار نمی آورد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، بازسازی اجتماعی، بازسازی گرایان، نظام های آموزشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1831941>

